

[Aase Olesen]

kan følge det nordiske, fordi man skal vente på EF. Det siger jeg tak for.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne mener, at ministerens forslag til kreditlov er en god foranstaltning. Dets punkter og paragraffer skaber en sammenhæng mellem de forskellige kreditformer. I det væsentlige skal nu lovfæstes salgs- og kreditregler, hvoraf de fleste stort set længe har fungeret i praksis; jeg tænker bl. a. på den form for kundeservice, som hedder fortrydelsesret.

Det er en kendsgerning, at hovedparten af afbetalingsvirksomheder i Danmark de sidste 8–10 år har ydet deres kunder ombytningsret og fortrydelsesret fra 8 til 30 dage. Konkurrence og et gensidigt sundt egoistisk synspunkt har simpelt hen nødvendiggjort, at flere og flere dygtige detailhandlere for længst har gennemført den nævnte serviceregel. Alle købmænd vil jo gerne handle med deres kunder igen – derfor. Nu skal fortrydelsesretsbegrebet lovbestemmes, og det kan ingen af handelsparterne have noget imod.

CD finder det også rigtigt, at vareenheder, hvis værdi ikke overstiger 500 kr., ikke mere kan købes på afbetalingskontrakt.

Den nye lov skal indeholde en afbetalingsregel, som siger, at hvis sælger grundet på købers manglende betalingsevne tager det solgte retur, kan sælger ikke yderligere kræve køber for en merbetaling. Dette skal også gælde, selv om den returtagne vareenhed i mellemtiden har mistet i værdi.

Denne lovændring er en tilsyneladende mærkbar ændring af afbetalingsloven fra 1954, men i realiteten vil den ikke ændre meget i praksis, fordi denne behandlingsmetode i flere år har været benyttet af de fleste kreditsalgsbrancher.

Stigende omkostninger og andre inflationsforhold har gjort, at det slet ikke kan betale sig at forsøge at få en dårlig betaler til at dække et bevist værditab.

Dette lovforslag kræver, at sælger skal give køber helt nøjagtige oplysninger om, hvad et kreditkøb totalt koster, og det kan CD naturligvis tilslutte sig.

Vi ved f. eks., at et antal kreditbutikker hidtil ikke har været glade for at fortælle, at en vareenhed meget let kommer til at koste det dobbelte af sin kontantpris, hvis varen

eksempelvis betales over én 40–50 måneders periode.

Vi ved også, at en ret stor del af kreditkøberne ikke tager denne merpris særlig højtideligt – man kan jo fradrage den slags renteudgifter på sin selvangivelse – men den økonomisk svage del af befolkningen kan sjældent opnå nogen stor udligningsfordel på den måde, og det er hovedsagelig denne gruppe, inklusive de unge, som er nødt til at anskaffe sig langvarige forbrugsgoder ved hjælp af konto- og afbetalingskøb.

Derfor er CDs standpunkt som før sagt og nu gentaget: naturligvis skal konto- eller afbetalingskøbere oplyses konkret og præcist angående de specifikke kreditomkostninger. Det gælder oprettelse af kreditforholdet, gebyrer osv. og især forrentning af det skyldige beløb.

Hvad angår renteberegningsformen, mener CD, at der retfærdigvis kun kan være tale om én måde at gøre det på, nemlig en pro anno-rentesats beregnet af det til enhver tid skyldige beløb, altså den såkaldte effektive rentesats. Det vil kræve udregningstabeller, og en speciel skiltning af vareenheder er nødvendig. Men det er ikke noget kompliceret problem. F. eks. kan man fastlåse bestemte og færre afbetalingsdistancer, eksempelvis betalingsberegninger over 6, 12, 24, 36 måneder el. lign.

Til sidst tør jeg konstatere, at hvis dette kreditlovsforslag vedtages, vil både købers og sælgers tarv blive varetaget på en rimelig måde, og det må jo være målet. CD kan tilsige et positivt udvalgsarbejde.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne ligesom den radikale ordfører påskønne, at ministeren har taget dette lovinitiativ og ikke har afventet EF i denne sag, men jeg må dog tilføje, at det siger noget om situationen, at flere ordførere finder grund til at påskønne noget sådant. Det er simpelt hen efterhånden så usædvanligt, at danske ministerier gør det, at når det en sjælden gang dukker op, er vi altså flere, der finder grund til ligefrem at nævne det.

Det er en omfattende sag, som ministeren skriver til sidst, og jeg skal ikke foregive at have krydslæst alle disse bemærkninger og begrundelser, der er i forhold til den tidligere betænkning og i forhold til de høringssvar,